

en meget kraftig Agitation. Den, der var den førende i denne Agitation, var ikke den højtærede Statsminister og Finansminister, men den nuværende højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister gav, som den stærke Mand, han er, Tonen an i Regeringspartiernes Opposition mod den da siddende Regering, og han udstedte i sine Artikler i Foraaret 1920 den Parole, at der vilde indtræde en gylden, økonomisk Tid i Danmark, dersom man forlod det, som man kalder de snærende Baand og indførte den fulde Frihed i Erhvervslivet. Det er i det væsentlige paa den Grundbetragtning, som den Gang blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister, at Regeringspartierne har været i Stand til at vinde deres Sejr ved Valgene i 1920. Andre Ting har spillet med ind, men det, som har paavirket Vælgernes Sind, har været den indirekte Erklæring af den højtærede Landbrugsminister, at naar den Politik, som han træder ind for, kom til Sejr, saa først skulde der blive virkelig gode Tider i Danmark.

Den højtærede Landbrugsminister har i sine Artikler tydeligt og klart sagt den danske Befolkning, hvorledes han tænkte om sit Lands økonomiske Tilstand. Han skrev den 6. Marts 1920 et Par Ord, jeg haaber det maa være mig tilladt at oplæse. Han skrev: „Vore Varelagre er fyldte, vore Hovederhverv har bevaret omtrent samme Produktivitet som før Krigen, og der foreligger Muligheder for en Handelsvirksomhed, som i kommende Aar kan blive en Velstandskilde for Landet.“ Hvilke Løfter har han ikke hermed udstedt, alt sammen ud fra den Grundbetragtning, at nu skal de snærende Baand fjernes og fuld Frihed indføres. Den 11. Marts 1920 følger han til denne Betragtning følgende: „Den lave Valutakurs kommer som en god Ven til det Land, der har overfyldte Lagre, og byder det Lejlighed til paa fordelagtig Maade at afsætte dem igen. Den ansporer Produktionen, og den hemmer Forbruget.“ Ja, hvis noget Menneske har taget fejl, er det den højtærede Landbrugsminister. Hvis nogen Politik er forfejlet, saa er det den Politik, som Regeringspartierne har ført ud fra det, den højtærede Landbrugsminister har skrevet. Her er udstedt Veksler til vort Folk, og det, som nu ved Valgene bliver det store, det afgørende Spørgsmaal, er: Har den Mand, som i økonomiske Spørgsmaal faktisk har været den førende indenfor Regeringspartierne, set rigtigt? Har han skaffet os en økonomisk

Guldalder, fede Aar, i Danmark efter Regeringsskiftet?

Til Besvarelse af dette Spørgsmaal har jeg til min store Ovraskelse hørt — men her bygger jeg paa, hvad jeg har hørt her i dette høje Ting —, at selve den højtærede Landbrugsminister har udtalt og derved erkendt, at de 7 fede Aar var de syv, i hvilke den Zahleske Regering, støttet af Socialdemokratiet, havde Magten i Danmark, og at vi nu ligesom i det gamle Ægypten har faaet de 7 magre. Ja, den højtærede Landbrugsminister skal endogsaa have udtalt, at Josef desværre ikke lagde noget til Side i de 7 fede Aar, der kom, før hans Parole velsignede Danmark.

Det er værd her at lægge Mærke til, at nu forstaar man, at Krigsaarene var de syv fede Aar i Danmark. Men det er ogsaa værd at lægge Mærke til, at den højtærede Landbrugsminister slet ikke har forstaaet at iagttage, hvorledes Josef bar sig ad i de syv Krigsaar. Jeg tager naturligvis Josef som et billedligt Udtryk, jeg opfatter Josef som hele den danske Nation, og saa stiller jeg og vil i Korthed behandle dette Spørgsmaal: Er det nu rigtigt, hvad denne økonomiske Folkefører siger, at Josef slet ikke tænkte paa at lægge til Side i de syv fede Aar, saa der nu i de magre Neergaardske Aar ikke er noget? Det er en fuldkommen Forfalskning af, hvad der foregik i de syv Krigsaar. Vi havde, dengang Krigen begyndte, en saadan Formue, at Formueskatteyderne i Danmark tilsammen antages at have haft ca. 5 Milliarder Kroner. Da den Regering, vi nu har, traadte til, var Formuen hos Formueskatteyderne ca. 10 Milliarder Kr. Til Trods for megen Ødselhed, som jeg dybt beklager, har altsaa Formuebesidderne her i Danmark fordoblet deres Formue i de syv fede Aar. Da Verdenskrigen begyndte, havde det danske Samfund en Gæld til Udlandet paa ca. 1 Milliard Kr. Da Perioden udløb, havde det danske Folk et Tilgodehavende i Udlandet paa 1 Milliard Kr., altsaa havde Josef forbedret sin Status med et rundt Tal med 2 Milliarder Kr. i de syv fede Aar. Det er lykkedes ved den vidunderlige Visdom, hvormed Regeringspartierne regerer Landet og styrer økonomiske Anliggender, at sætte det hele over Styr i de tre magre Neergaardske Aar; man burde maaske, hvis man vil være retfærdig, kalde dem de Madsen-Mygdalske, det vilde være mere træffende. Medens vi dengang havde dette Overskud, har vi nu ca. 1 Milliard Kr.s Underskud.